

דבר תורה נר שמיני של חנוכה ב' טבת תשפ"ג

זאת חנוכה מידת הוד שבהוד - בורא רפואות

ידועה קושית הבית יוסף מדוע תקנו חז"ל יו"ט חנוכה שמונה ימים הרי הנס היה שבע ימים בלבד. ומישיבים על זה מאות תירוצים והסברים. ואענה גם אני חלקי בדרך הדרוש לכבוד הית"ש.

בענין הספירת מדות הקדושות נספרים רצוא ושוב, ממעלה למטה ומתתא לעילא. מכתר עד מלכות וכן ממלכות עד כתר. והדלת נרות של מצוה מקורה במדת הבינה. פי' נר מצוה זה חכמה וההבנה העמוקה להבין ולפתח את החכמה הרי זה תורה אור שלזה רומז ההדלקה להמשיך את כח החכמה המכונס ולפשט אותו להאיר בבירור. והיא המדה השמינית מדת הבינה. ויש דורשים שעל כן תקנו חז"ל שהנשים ידליקו נרות שב"ק, אף על פי שהדלקת הנר הוא משום שלום בית שהאיש-הבעל מחויב בזה, מכל מקום בינה יתירה נתנה לאשה, ולכן המצוה על הבעל להכין את הנר בשלימות בחינת חכמה ולפשט החכמה תעשה על ידי הבינה והוא ההדלקה לכבוד שב"ק. והאיש זוכה למידת הבינה בשבת קודש רק על ידי לימוד תורה בהתמדה ונשאר במדה השביעית שהיא מלכות, ואומר רבי שמעון בר יוחאי בשם אליהו הנביא שקיום השבת שהיא מלכות זה על ידי הפה של האדם ולומד בהתמדה תורה שבעל פה, וזה שבעת ימים כמו שלמדונו חז"ל שמצוות זכור את יום השבת מצוותו כל השבוע.

נוסף על זה בימי החנוכה. שהנס פך השמן, התקנה לימי שמחה בהלל והודאה, מצוות פרסום הנס, עיקרה במדת הבינה עד כדי שהנס עצמו העלה את כל כלל ישראל למדה גבוהה זו, ולכן המצוה נר איש וביתו. כי האיש והאשה בחנוכה שניהם במעלת הבינה דהיינו הבנה בעבודת השם ומדליקים אורה של תורה. וכמו שבשבת שהיא המדה השביעית מצוה שבעה ימים, למדו חז"ל שחנוכה שהיא בבינה מדה השמינית להגיע לשלימות שלה זה בשמונה ימים.

ולפי זה אפשר לבאר בדרך הדרוש שבשנת הנס כל יום חגגו יום טוב על הנס ובאמת חגגו שבעה ימים בלבד א. כי ביום הראשון לא ידעו עדיין איך יפול דבר. ב. בימים ההם בזמן הנס כבר היה שלימות של מדת הבינה ביום הראשון ולמשך כל השמונה ימים. ולשנה האחרת היו צריכים לחדש את העבודה מהתחלה ולכן הוסיפו עוד יום.

ובזה יובן מחלוקת בית שמאי ובית הלל. בית שמאי סברו, כיון שהנס היה בשלימות צריך לעשותו מיד בשלימות שהרי מדת הבינה כבר ביום הראשון של חנוכה מתנוצצת בשלימותה [וכן בשבת שמאי כבר ביום ראשון הכין לשבת כאילו זה ערב שבת ממש, ובאמת שמאי וביתו ותלמידיו הליכות חייהם היה בבחינת שבת] ובית הלל סוברים, אמת הנס היה בשלימותו כבר ביום הראשון, ויצב ונכון שגם בזמן הזה מתעורר מדת הבינה בשלימות כבר ביום הראשון כבימים ההם בזמן הזה. מכל מקום כדי שאדם יגיע לשלימות המצוה צריך לעמול על זה ולהתיגע וללכת שלב אחר שלב ולעלות מדרגה אחר מדרגה. וזה הסיבה שפסקו כבית הלל כי שלימות בעבודת השם היא תמיד בבחינת מוסיף והולך ומעלין בקודש. עד כדי גילוי אור הגנוז אורו של משיח שיבא ויגאלינו במהרה בימינו אמן.

*****

נר ה' נשמת אדם, . משמע בספרי הקודש שכמו שיש נשמה יתירה בשבת יש נשמה יתירה בימים טובים כולל ימי שמחה שתקנו חז"ל. ומפרש רש"י הק' במה מתבטא נשמה יתירה שאדם יוכל לשמוח במצוות סעודות שבת ויו"ט באכילה ושת' מעבר כפי יכולתו. ובחנוכה ששמחת המצוה היא פרסום הנס להלל ולהודות ולא אכילה ושתיה. והשמחה נמדדת בימים, נר יום ראשון נר יום שני וכו'. ולא בזמני היום ליל שב"ק, צפרא דשבתא, עת רעוא דרעוין. לכן בחנוכה כדי להרוות צמאון הנשמה יתירה, הוסיפו חז"ל עוד יום בהלל והודאה. ובקרוב מאוד נזכה להודות ולהלל על הגאולה השלימה. אמן.

♣ עבודת הקודש ביום זה להרבות בלימוד התורה הק'. ולהתפלל מעומק הלב על הנצרכים רפואה וישועה ♣